

ប្រធានបទ

យល់ដឹងតាមរយៈតុក្កតាអំពីព្រឹត្តិការណ៍តាមរដូវ ៖ "節分(សិក្សាប៊ីន)"

- ◇ ចូលឆ្នាំជប៉ុន ~ តោះនាំគ្នាសាកល្បង 書初め(កាតិហ្សូមិ)? ◇ កីឡាជាតិជប៉ុន«相撲(ស៊ូម៉ូ)»
- កុតិបុណ្យមិ "ភ្ជាប់ពាក្យនឹងពាក្យ"

យល់ដឹងតាមរយៈតុក្កតា អំពីព្រឹត្តិការណ៍តាមរដូវ

— 節分(សិក្សាប៊ីន) —

ពិធីបុណ្យប្រពៃណីរបស់ជប៉ុន សិក្សាប៊ីន

ថ្ងៃទី៣ ខែកុម្ភៈ គឺជាថ្ងៃសិក្សាប៊ីន។ វាជាពិធីបុណ្យមួយដែល គេចាចសណ្តែកហើយសូត្រថា "អ៊ិននៃ សុតុ! ហ្វឹគីវ៉ា អ៊ុយិ!" ដើម្បីបណ្តេញវិញ្ញាណអាក្រក់ និង ស្វាគមន៍ឆ្នាំថ្មី។ ញ៉ាសណ្តែកតាមអាយុរាប់របស់អ្នក(អាយុបច្ចុប្បន្ន+1)ហើយញ៉ា អិហ្សុម៉ាតិ ដោយស្ងៀមស្ងាត់ ហើយប្លែងស្លេង។ ញ៉ាបែរទៅទិសសំណាង (ទិសនាំឱ្យមានសុភមង្គល)។ ទិសសំណាងសម្រាប់ឆ្នាំ2024 គឺ ទិសលិច។

"Tomo" ត្រូវបានបោះពុម្ពជាភាសាជប៉ុនមានហ្វិក្សានសំរាប់អាន និង ទស្សនា ទៀត (វៀតណាម ចិន ហ្វីលីពីន ឥណ្ឌូនេស៊ី ថៃ ខ្មែរ មីយ៉ាន់ម៉ា ម៉ុងហ្គោលី និងអង់គ្លេស) ដើម្បីផ្តល់ជាព័ត៌មានមានប្រយោជន៍ អំពីការរស់នៅក្នុងប្រទេសជប៉ុន និងការណែនាំគន្លឹះសម្រាប់សិក្សាភាសាជប៉ុន។ កំណែជាភាសាជប៉ុន ត្រូវបានចែកចាយជាឧបទ្វីប ហើយកំណែភាសាបរទេសមានជាទម្រង់ជា PDF នៅលើគេហទំព័រ JITCO ដែលអាចមើលតាមទូរស័ព្ទស្មាតហ្វូន និងឧបករណ៍ផ្សេងៗទៀត។ សូមទាញយកទៅមើលទាំងអស់គ្នា។ (<https://www.jitco.or.jp/ja/tomo/>)

~ ចូលឆ្នាំជប៉ុន ~ ពោះនាំគ្នាសាកល្បង 書初め(កាតិហ្សុមិ)?

書初め(កាតិហ្សុមិ)គឺជាពិធីមួយនៅពេលចូលឆ្នាំជប៉ុន គឺការសរសេរអក្សរនិងរូបដំបូងនៅដើមឆ្នាំ។ ភាគច្រើនគេសរសេរដោយប្រើទឹកថ្នាំនិងដក់ ដើម្បីសរសេរពាក្យដែលបង្ហាញពីគោលដៅ និងការប្តេជ្ញាសម្រាប់ឆ្នាំថ្មី ឬពាក្យស្លោកដែលបង្ហាញសុំសេចក្តីសុខ និងសុភមង្គល។ ពោះនាំគ្នាសរសេរគោលដៅសម្រាប់ឆ្នាំនេះ និងក្តីសុបិន ទៅថ្ងៃអនាគត នៅលើក្រដាសធំទាំងអស់គ្នា។

នៅខែមករា យើងបានសាកសួរទៅកាន់បុគ្គលិក មកពីរៀនពេញ ដែលធ្វើការនៅ ឧស្សាហកម្មអេឡិចត្រូនិកអាយ ដែលក្រុមហ៊ុននេះរៀបចំ ពិធីកាតិហ្សុមិជាមួយរាល់ឆ្នាំ។ លោក យ៉ាដិម៉ា ហ្វុយស៊ិ ប្រធានក្រុមហ៊ុនបាននិយាយថា «ក្រៅពីកាតិហ្សុមិ យើងមានកម្មវិធីផ្សេងៗពេញមួយឆ្នាំ ដូចជា ពិធីបុណ្យពេញវ័យ ការមើលផ្កាសក្ការ៉ា ការរើសផ្លែស្រ្តី ការមើលកាំភ្លើង។ បទពិសោធន៍ផ្ទាល់ជាមួយវប្បធម៌ជប៉ុន ធ្វើឱ្យការយល់ដឹងកាន់តែច្បាស់អំពីប្រទេសជប៉ុន និងជួយអ្នកឱ្យការព្រមព្រៀងទាក់ទងគ្នាកាន់តែប្រសើរឡើង។»

សហការដោយ : 相生電子工業株式会社 (神奈川県高座郡寒川町)

(សរសេរដោយដៃ)

- សូមប្រាប់ពីមូលហេតុដែលអ្នកសរសេរ "成長(សេចក្តី)ការរីកលូតលាស់"
  - ខ្ញុំបានជ្រើសរើសវា ព្រោះរយៈពេល 4 ឆ្នាំហើយ ចាប់តាំងពីខ្ញុំមកប្រទេសជប៉ុន ហើយខ្ញុំមានអារម្មណ៍ថាខ្ញុំរីកចម្រើនដោយសារការសិក្សាផ្សេងៗ។
- សូមប្រាប់យើងពីចំណាប់អារម្មណ៍របស់ការសរសេរដោយប្រើទឹកថ្នាំ និងដក់
  - វាជាលើកដំបូងរបស់ខ្ញុំដែលប្រើដក់។ ទោះបីជាមានដក់នៅប្រទេសរៀនពេញមកក៏ដោយ ក៏មិនត្រូវបានគេប្រើជាទូទៅដែរ។ ដំបូងឡើយពិបាកសរសេរព្រោះក្រដាសហែក។
- តើអ្វីអ្វីដែលអ្នកសប្បាយឥឡូវនេះ?
  - ខ្ញុំចូលចិត្តធ្វើដំណើរកម្សាន្ត។ នៅពេលដែលខ្ញុំទៅ ស៊ីកាវ៉ាហ្គូ នៅខេត្ត ហ្គីហ្វឹ ខ្ញុំបានរើសជាខ្លាំងព្រោះ ខ្ញុំបានឃើញព្រិល។
- តើអ្នកមានការលំបាកអ្វីទេបន្ទាប់ពីមកប្រទេសជប៉ុន?
  - ខ្ញុំមានអារម្មណ៍ឯកាព្រោះមិនអាចជួបគ្រួសារ។ ឥឡូវនេះ នៅថ្ងៃសម្រាក ខ្ញុំធ្វើការខលហៅជារៀងរាល់ថ្ងៃ។
- សូមប្រាប់ពីសុបិន និងគោលដៅរបស់អ្នកទៅថ្ងៃអនាគត
  - ពេលខ្ញុំត្រឡប់ទៅរៀនពេញវិញ ខ្ញុំចង់ធ្វើការដោយប្រើអ្វីដែលខ្ញុំបានរៀននៅប្រទេសជប៉ុន។

- សូមប្រាប់ខ្ញុំពីមូលហេតុដែលអ្នកសរសេរ "団結(ជាន់កិត្យិ)ការរួបរួម" ។
  - ខ្ញុំបានជ្រើសរើសពាក្យដែលមានន័យថា មនុស្សជាច្រើនរួមចិត្តរួមធ្វើមិត្តភាពក្នុងការខិតខំប្រឹងប្រែង សំដៅទៅទិសដៅដូចគ្នា។
- សូមប្រាប់យើងពីចំណាប់អារម្មណ៍របស់ការសរសេរដោយប្រើទឹកថ្នាំ និងដក់។
  - វាជាលើកដំបូងរបស់ខ្ញុំដែលប្រើដក់។ វាពិបាកណាស់ក្នុងការសរសេរវាឱ្យស្អាត ដូច្នេះខ្ញុំសរសេរសាឡើងវិញច្រើនដង ដោយមើលគំរូ។
- តើអ្នកធ្លាប់មានអារម្មណ៍រំភើបដែរទេបន្ទាប់ពីមកប្រទេសជប៉ុនទេ?
  - ប្រទេសរៀនពេញមានអាកាសធាតុក្តៅ និងមានភ្លៀងពេញមួយឆ្នាំ ប៉ុន្តែប្រទេសជប៉ុនមានបួនរដូវគឺ និទាយរដូវ រដូវក្តៅ រដូវស្លឹកឈើជ្រុះ និងរដូវរងា។
- តើអារម្មណ៍ជប៉ុនអ្វីដែលអ្នកចូលចិត្តជាងគេ?
  - គឺស៊ីស៊ី។ ប៉ុន្តែខ្ញុំមិនពូកែអារម្មណ៍ទេ។ ខ្ញុំចូលចិត្តណាតូខ្លាំង។
- សូមប្រាប់ អំពីចំណាប់អារម្មណ៍របស់អ្នកចំពោះប្រទេសជប៉ុនបន្ទាប់ពីបានមកប្រទេសជប៉ុន។
  - ខ្ញុំមកជប៉ុនព្រោះខ្ញុំចូលចិត្តប្រទេសជប៉ុន។ មុនពេលមក ខ្ញុំមិនដែលដឹងថាមានប្រជាជនជប៉ុនជាច្រើនប្រភេទ ដូចជាមនុស្សចិត្តល្អ មនុស្សពិបាក និងមនុស្សដែលតឹងរឹងចំពោះការងារ នោះទេ។ ពេលខ្លះខ្ញុំមានការងឿងឆ្ងល់ដោយការគិតខុសគ្នាពីជនជាតិរៀនពេញមក ប៉ុន្តែនៅពេលខ្ញុំរស់នៅទីនេះ ខ្ញុំចាប់ផ្តើមស្តាប់និងជនជាតិជប៉ុន និងរៀបគិតរបស់ពួកគេហើយ។

(សរសេរដោយដៃ)

កីឡាជាតិជប៉ុន«相撲(ស៊ូម៉ូ)»

相撲(ស៊ូម៉ូ) គឺជាសិល្បៈក្បាច់គុន និងកីឡាប្រកួត តែមួយគត់របស់ប្រទេសជប៉ុន ហើយជាវប្បធម៌ដែលមានប្រពៃណីយូរលង់។ នេះគេហៅថា «កីឡាជាតិ»។ ដើម កំណើតរបស់វាគឺបុរាណយូរលង់ណាស់ គឺ មានប្រវត្តិចាប់ពី សម័យទេវកថា។

ដំបូងឡើយស៊ូម៉ូ បានរីករាលដាលពេញប្រទេសជប៉ុន ជាពិធីមួយនៃពិធី បុណ្យបូងស្ងួងសុំការប្រមូលផលអោយបានច្រើន។ ម៉្យាងទៀត ក្នុង«សម័យ សាមូរ៉ៃ» ចាប់ពីជាង 800 ឆ្នាំមុន ដល់ប្រហែល 400 ឆ្នាំមុន វាត្រូវបានគេអនុវត្ត យ៉ាងសកម្ម ជាការហ្វឹកហាត់សម្រាប់ការប្រយុទ្ធ។ បន្ទាប់មកក្នុងសម័យសន្តិភាព «力士(រិគិស៊ិ) អ្នកចំបាប់ស៊ូម៉ូ» អ្នកដែលមានអាជីពជាកីឡាករប្រកួតកីឡា ស៊ូម៉ូ បានបង្ហាញខ្លួន ហើយស៊ូម៉ូ ក៏ចាប់ផ្តើមមានការពេញនិយម ជាការកម្សាន្តមួយ ដែលត្រូវចំណាយប្រាក់ទើបអាចទស្សនាបាន។

ក្នុងប្រវត្តិដ៏យូរអង្វែងមក ច្បាប់សម្រាប់ជាកីឡាប្រកួតត្រូវបានបង្កើតឡើង ហើយក្នុងពេលជាមួយគ្នានោះ រូបសម្ផស្ស ការរស់នៅច្រចាំថ្ងៃ និង ការប្រាស្រ័យ ទាក់ទងជាមួយសង្គមរបស់ អ្នកចំបាប់ស៊ូម៉ូ បានក្លាយជាវប្បធម៌ ដែលបន្តរហូត មកដល់សព្វថ្ងៃនេះ។ ឧទាហរណ៍ងាយយល់គឺដូចជាក្នុងពេលនោះថា «ចុង ម៉ាំហ្គិ» ដែលសក់វែងត្រូវបានចងកូចចុងឡើងលើក្បាលបន្តិច។

មានពាក្យជាច្រើនដែលត្រូវបានប្រើប្រាស់តែនៅក្នុងពិភពនៃ ស៊ូម៉ូ ប៉ុន្តែបាន ក្លាយជាពាក្យដែលប្រជាជនជប៉ុនតែងតែប្រើជាទូទៅរាល់ថ្ងៃ។ ឧទាហរណ៍ がちん こ (ហ្គាជីនកូ) ។ ការប្រយុទ្ធដ៏ស្វិតស្វាញត្រូវបានគេហៅថា "ガチの勝負(ហ្គា ឈិ ណុស្សូប៊ី)ការប្រកួតដ៏ស្វិតស្វាញ" ប៉ុន្តែដើមឡើយវាជាពាក្យប្រើសំរាប់ស៊ូម៉ូ។ ពាក្យបន្ទាប់គឺ 土俵際 (ដុហ្សូហ្គិវ៉ា) ។ នៅឆាកប្រកួត ស៊ូម៉ូ មានព្រំដែនរាងជារង្វង់ ហើយប្រសិនបើអ្នកចេញក្រៅពីដែននេះ អ្នកនឹងបាញ់។ ដោយហេតុនេះហើយ ទើបខណៈពេលដែលរង្វង់អ្វីមួយរៀបរយត្រូវបានដោះស្រាយ ឬដល់ទីបញ្ចប់ គេ ហៅថា ដុហ្សូហ្គិវ៉ា។ ចុងក្រោយគឺពាក្យ 千秋楽 (សិនស៊ិវ៉ាគិ) ។ ក្រៅពីស៊ូ

ម៉ូ ពាក្យនេះក៏សំដៅទៅ ថ្ងៃចុងក្រោយនៃការសម្តែង នៃភាពយន្ត និងរឿងល្ខោនជា ដើម។ ពាក្យផ្សេងទៀតដូចជា 序ノ口 (ចុណុគីឈិ) 死に体 (ស៊ិនិតៃ) 力水 (ឈីការ៉េមិហ្សិ) 水入り (មិហ្សិអ៊ិ) និង ぶちかまし (ប៊ីឈីកាម៉ាស៊ិ) ជា ដើម មានប្រភពមកពីពាក្យ ប្រើសម្រាប់ស៊ូម៉ូ ។ សាករកមើលអត្ថន័យពាក្យទាំង នេះមើល ប្រហែលជាគួរឱ្យចាប់អារម្មណ៍។

ករណីប្រកួតនៅកីឡាដ្ឋានធំ ដែលត្រូវបានធ្វើឡើងចំនួន 6ដងក្នុងមួយឆ្នាំនៅ ទីក្រុងតូក្យូ ណាហ្គាយ៉ា អូសាកា និងហ្សូគូអូកា មានគូចំបាប់ច្រើនជាង 100 (ប្រកួត) ក្នុងមួយថ្ងៃ ហើយអ្នកចំបាប់ ស៊ូម៉ូ ម្នាក់ៗប្តូរវេនគ្នាចូលការប្រកួតតែម្តង ប៉ុណ្ណោះក្នុងមួយថ្ងៃ និងបន្តរយៈពេល 15ថ្ងៃ។ ប្រព័ន្ធនេះគឺប្លែកខ្លាំងណាស់ សូម្បី តែនៅក្នុងកីឡាជុំវិញពិភពលោកក៏ដោយ។ លើសពីនេះ ដោយការសម្តែងដែលធ្វើ ឡើងនៅទូទាំងប្រទេស អ្នកចំបាប់ ស៊ូម៉ូ ហាក់ដូចជាមានវត្តមាននៅជិតៗយើង។ ដូច្នេះហើយទើបអ្នកចំបាប់ស៊ូម៉ូត្រូវបានគេហៅថា «お相撲さん(អុស៊ូម៉ូសាន់) បងស៊ូម៉ូ»។ យើងមិនហៅអ្នកលេងកីឡាបេស្បូលថា «お野球さん(អូយ៉ាយ្សឹសាន់)បងយ៉ាយ្សឹ»ទេ។ មើលការចំបាប់ស៊ូម៉ូ ដែលមានសំឡេងបន្តិចឡើងខ្លាំង ដោយសារការប៉ះទង្គិចគ្នា រវាងខ្លួននិងខ្លួន ក្បាលនិងក្បាល ពិតជាអស្ចារ្យ ណាស់។ កុំភ្លេច សាកល្បងទៅមើល ការប្រកួតស៊ូម៉ូ ។

កុតីហ្គុណុម៉ុរិ

នេះជាឯកសារសិក្សាសម្រាប់រៀនរៀបរៀងប្រើវាក្យសំព្វនិង អក្សរកាន់ដី ភាសាជប៉ុន។ សូមរីករាយក្នុងការគិតរកចម្លើយទាំងអស់គ្នា។ (ចម្លើយមាននៅទំព័របន្ទាប់)

មួយសន្លឹកនៃស្នាមញញឹម

សិក្ខាកាមជំនាញស្លៀកសម្លៀកបំពាក់ប្រពៃណីរបស់មីយ៉ាន់ម៉ា ឡុងយី។ រូបថតអនុស្សាវរីយ៍ដែលថតនៅមុខ វត្តអាសាគីសា គឺពោរពេញទៅដោយស្នាមញញឹមស្រស់ស្រាយ ក្រោមមេឃពណ៌ខៀវ។ ថ្ងៃនេះ គាត់បាន ដើរលេងតាមស្ពាននិដីបាស៊ី មុខបរមរាជវាំងព្រះចៅអធិរាជ ជិះទូកកម្សាន្តនៅ លូងសមុទ្រតូកូ និង ឃើញ តូកូថាវ៉ៃ និង តូកូស្តាយទ្រី ដែលគាត់ចង់ឃើញតាំងពីយូរឃារណាស់មកហើយ និង បានបង្កើតអនុស្សាវរីយ៍ជាច្រើន។

※2023年7月投稿 (監理団体：TNK協同組合、実習実施者：株式会社兼藤)

យើងបានដាក់រូបមួយសន្លឹកនេះដោយបានរើសពី “ទិវាសិក្ខាកាមបណ្តុះបណ្តាលជំនាញ” ដែលបានបង្ហាញ នៅលើគេហទំព័រ JITCO ពីសំណាក់អង្គការទទួលសិក្ខាកាមជាដើម។ គេហទំព័រ “ទិវាសិក្ខាកាមបណ្តុះបណ្តាលជំនាញ” និង ពាក្យស្នើសុំអាចមើលនៅទីនេះបាន ។

(<https://www.jitco.or.jp/ja/days/>)

ការណែនាំទីប្រឹក្សាយោបល់

ពេលមានបញ្ហា...? (<https://www.otit.go.jp/notebook/>)

នៅ OTIT (អង្គការបណ្តុះបណ្តាលជំនាញបច្ចេកទេសសំរាប់ជនបរទេស) អ្នកអាចប្រើសេវាប្រឹក្សាយោបល់ជាភាសាកំណើតរបស់អ្នក ក្នុងករណីមានបញ្ហា សេវាប្រឹក្សាយោបល់ក្នុងតំបន់ ព័ត៌មានស្តីពីការការពារគ្រោះមហន្តរាយ និងកម្មវិធីទូរស័ព្ទមានប្រយោជន៍ ដូចជា “ភាសាជប៉ុននៅកន្លែងជាក់ស្តែង” និង “សៀវភៅកម្មសិក្សាការីហ្វឹកហ្វឺនជំនាញ”។

◆ここここたえ

ある言葉について、さまざまな働きをする小さくて大事な言葉が助詞です。ある言葉の下について、他の言葉との関係を示したり、ある意味を添えたりする働きをします。

ほかにも「から・けれど・こそ・さえ・ほど……」などがあり、言葉の大事なつなぎ手となっています。

និបាតសព្ទជាពាក្យខ្លី ប៉ុន្តែសំខាន់ដែលមានមុខងារផ្សេងៗក្នុងប្រយោគ។ គេប្រើវាភ្ជាប់ពីពាក្យមួយទៅពាក្យមួយទៀត ដើម្បីបង្ហាញទំនាក់ទំនង ឬមានមុខងារបន្ថែមអត្ថន័យជាក់លាក់ណាមួយ។ ឧទាហរណ៍ផ្សេងទៀតគួរមាន «から(ពី)けれど(ទោះបីជា)こそ(ពិតជា)さえ(សូម្បីតែ)ほど(ដល់វិសាលភាពនៃ) ... » ដែលទាំងនេះជាធាតុភ្ជាប់ដ៏សំខាន់នៃពាក្យ។